

de" har jo, som jeg før har sagt, skrevet det i Gaar og sagt, at det strider mod de Konservatives Principper. Det er ikke en Petitesse, det er virkelig et stort Principsspørgsmaal, og det er dette, som det ærede Medlem ikke har kunnet overvinde. Det kan han jo sige ærligt! Hvorfor bruge alle disse Omsvøb og Forklaringer, der ikke har noget med Virkeligheden at gøre? Sandheden er dog den, at hans Parti dikterer ham, at han af politiske Grunde ikke maa gaa ind paa Kontrolbestemmelser — ganske i Strid med Industriernes Ønske.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann gav ogsaa en Forklaring af, hvorledes det havde formet sig, da han spurgte, om vi vilde stemme for Lovforslaget, hvis disse Ændringer om Kontrol med mere blev optaget, men denne Forklaring var vist ikke helt rigtig. Jeg sagde udtrykkelig, da det ærede Medlem spurgte, at enhver Forbedring af Lovforslaget selvfølgelig bragte os nærmere til det, men før disse Forbedringer var en Kendsgerning, kunde jeg naturligvis ikke sige, hvorledes mit Parti sluttelig vilde stille sig. Men jeg benytter Lejligheden, da vi nu taler om disse mulige Ændringer, til at spørge det ærede Medlem Hr. Drachmann, hvorvidt det konservative Parti er rede til at stemme for de heromhandlede Ændringer, hvis de maatte blive stillet fra anden Side? Endnu er jo Polen nicht verloren, og der var altsaa endnu Muligheder for at genopfriske disse Forsøg paa at nærme os hinanden. Hvis det ærede Medlem altsaa har sin Frihed i denne Henseende, saa lad os faa at vide, om det ærede Medlem kan og vil stemme for saadanne Ændringer, som der har været talt om. Der er intet besynderligt eller mærkeligt i, at man kræver Kontrolbestemmelser i en Lov, der tilsiger et eller flere Erhverv Støtteforanstaltninger; det er jo aldeles ikke noget ukendt, tværtimod, det kendes i alle mulige Forhold, den Række af Institutioner, der faar Statsstøtte under en eller anden Form, er jo alle under Statskontrol, maa indsende Regnskaber, give Oplysninger om Pengenes Anvendelse og Forvaltning. Der er da heller ikke noget urigtigt i, at Industriene maa gøre det samme, naar de er i en Situation, der nødvendiggør, at der ydes dem ekstraordinære Støtteforanstaltninger. Men dels har „Nationaltidende“ paa dette Punkt vel ramt rigtigt, dels siger jo ogsaa et andet konservativt Blad i Dag, at det konservative Parti er bundet, det maatte ikke blive enigt med os, det vilde være

for kompromitterende for den konservative Sag.

Jeg har for længst haft en levende Følelse af, at saaledes var det vel, og at det nu bekræftes af den konservative Presse, kan jo ikke være nogen Skade til, men saa har ogsaa al den megen Tale om saglig Forhandling, den megen Appelleren til os om endelig at gaa over til de Konservatives Forslag for at skabe en Tvangssituation for de andre Partier, der ikke vilde være med, jo været ret luftig, hvis det er saaledes, at det konservative Parti alligevel har været indstillet paa at undgaa et virkeligt intimere Samarbejde med os paa det heromhandlede Omraade. Men det er jo muligt, at jeg i dette ser fejl, og der er jo, som sagt, endnu Tid for det ærede Medlem til i Gerning at vise os, om Partiet virkelig ønsker en større Tilslutning til deres Forslag, til deres Planer end den, de hidtil synes at have lagt ud efter. I hvert Fald henstiller jeg paa ny til det konservative Folkeparti nu at benytte denne Lejlighed, som jeg ogsaa forstod, at det ærede Medlem Hr. Pürschel var i Færd med at benytte, til at give os klar Besked om, hvorledes det konservative Partis Stilling er, ikke mindst i Forhold til den Regering, det saa voldsomt har anklaget i sin Betænkning. Det borgerlige Samarbejde er jo, som vi har hørt skildret fra anden Side, i Virkeligheden opspist i denne Omgang. Det kommer jo nok igen, græder ikke Børnlille; selv om det revner denne Gang, skal I se, der aabner sig nok nye Udveje for at faa et borgerligt Samarbejde i Gang igen. Det gamle kønne Digt af det ærede Medlems Far, hvor man hører Soldaten sige: De gamle Stykker spilles ej længer, der gives et nyt, Direktionen i Persen, passer vist paa den Situation, vi er i i dette Øjeblik, hvor vi ønsker at vende Plakaten og skrive disse citerede Ord paa den anden Side.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har gjort mig den Ære at tage Ordet, hvilket jo saa sjældent sker. Han har skildret Landbrugets Forhold og sagt os, hvad vi i Forvejen særdeles vel vidste, at Landbruget maa være yderst betænkeligt, ved at man foretager Handlinger, der kan bringe Landbrugsmarkedet i Fare. Jeg har sagt det en Gang før i Dag, at det forstaar jeg særdeles vel; det er en Selvfølge, at Landbruget tager saadan paa det, om jeg saa maa sige. Men hvad jeg altsaa har kritiseret, er den Omstændighed, at Landbrugets Folk anlægger et saa